

առատորեն ճաշակել քահանայության համընդհանուր օրհնությունների հոգևոր փորձառությունից:

Ի՞նչ կարող ենք անել, որպեսզի ապրենք մեր Ներուժի համեմատ

Սուրբ գրություններում գրված և գերազույն համաժողովներին հնչող «նմանեցնենք մեզ»⁷ արտահայտությունները ոչ միայն կարդալու կամ լսելու համար են:⁸ Շատ հաճախ մենք գալիս ենք ժողովների և գլխով համաձայնություն ենք տալիս. մենք կարող ենք անգամ գիտակից ժպտալ և համաձայնվել: Մենք գրի ենք առնում որոշ կետեր և կարող է ասենք ինքներս մեզ. «Մա մի բան է, որ ես կանեմ»: Բայց լսելու, մեր հեռախոսում հուշում գրելու և իրական գործողության միջև ինչ-որ մի տեղ մեր «գործելու» անջատիչի սլաքը փոխվում է «ապագա» դիրքի վրա: Եղբայրներ՝, եկեք համոզվենք, որ «գործելու» մեր անջատիչը «ներկա» դիրքի վրա է:

Երբ կարդաք սուրբ գրությունները և լսեք մարգարեների խոսքերը ձեր ողջ սրտով և մտքով, Տերը ձեզ կհուշի ինչպես ապրել քահանայության ձեր արտոնություններին համաձայն: Թույլ մի տվեք, որ մի օր անցնի և դուք չանեք այն, ինչ հուշում է Հոգին:

Առաջինը՝ կարդացեք օգտագործողի ուղեցույցը

Եթե դուք ունենալիք աշխարհի ամենագարգացած և թանկ համակարգիչը, արդյոք դուք կօգտագործեի՞ք այն միայն որպես գրասեղանի զարդարանք: Համակարգիչը կարող է տպավորիչ տեսք ունենալ: Այն կարող է տարբեր տեսակի ներուժ ունենալ: Մակայն դուք կարող եք օգտագործել նրա ողջ ներուժը միայն այն դեպքում, երբ ուսումնասիրեք օգտագործողի ուղեցույցը, սովորեք ծրագրերի ղեկավարումը և միացնեք էներգիան:

Աստծո սուրբ քահանայությունը նույնպես ունի օգտագործողի ուղեցույց: Եկեք պարտավորություն վերցնենք ավելի շատ նպատակաուղղված և ավելի կենտրոնացած կարդալու սուրբ գրությունները և ձեռնարկները: Եկեք սկսենք կրկին անգամ կարդալով

Վարդապետություն և Ուլստեր 20, 84, 107 և 121 բաժինները: Որքան ավելի շատ ուսումնասիրենք քահանայության նպատակի, ներուժի և գործնական օգտագործման մասին, այնքան մենք ավելի շատ կգարմանանք դրա զորությամբ և Հոգին մեզ կուսուցանի ինչպես հասանելի դարձնել և օգտագործել այդ ուժը, որպեսզի օրհնենք մեր ընտանիքները, մեր համայնքները և Եկեղեցին:

Որպես մարդիկ՝ մենք իրավացիորեն մեծ առաջնահերթություն ենք տալիս աշխարհիկ ուսուցմանը և մասնագիտական զարգացմանը: Մենք ցանկանում ենք և մենք պետք է բարձրացնենք մեր գիտական աստիճանը և մասնագիտական վարպետությունը: Ես ձեզ գովաբանում եմ ջանասիրաբար կրթության ձգտելու և ձեր բնագավառում մասնագետներ դառնալու համար: Եվ հրավիրում եմ ձեզ նաև մասնագետներ դառնալ ավետարանի վարդապետությունների մեջ, հատկապես, քահանայության վարդապետության մեջ:

Մենք ապրում ենք մի ժամանակ, երբ սուրբ գրությունները և

ժամանակակից մարգարեների խոսքերն ավելի հասանելի են, քան աշխարհի պատմության որևէ ժամանակաշրջանում: Ինչևէ, և դա մեր արտոնությունն է, պարտականությունը և պատասխանատվությունը՝ հասու լինել և կառչած մնալ նրանց ուսմունքներից: Քահանայության վարդապետության սկզբունքներն ու վարդապետությունները վեհ են և երկնային: Որքան ավելի շատ ուսումնասիրենք վարդապետությունն ու ներուժը և կիրառենք քահանայության գործնական նպատակը, այնքան մեր հոգին ավելի շատ կընդարձակվի, մեր հասկացողությունը կմեծանա և մենք կտեսնենք, թե Տերն ինչ ունի մեզ համար պահված:

Երկրորդը՝ փնտրեք Հոգու հայտնությունները

Հիսուս Քրիստոսի և Նրա վերականգնված ավետարանի մասին հաստատուն վկայությունը ավելին է պահանջում, քան զիտելիքը՝ այն պահանջում է անձնական հայտնություն, որը հաստատվում է ավետարանի սկզբունքների ազնիվ և նվիրված

Բուխարեստ, Ռումինիա

կիրառումով: Մարգարե Ջոզեֆ Սմիթը բացատրել է, որ քահանայությունը «անցուղի է, որի միջոցով Ամենագործ սկսեց հայտնել Իր փառքն այս երկրի ստեղծման սկզբին, և որի միջոցով նա շարունակում է իրեն հայտնի դարձնել մարդկանց գավակներին, մինչև ներկա ժամանակը»:⁹

Եթե մենք չենք փորձում օգտագործել հայտնության այս անցուղին, մենք ապրում ենք քահանայության մեր արտոնությունից ցածր: Օրինակ՝ ոմանք հավատում են, բայց չգիտեն, որ հավատում են: Նրանք երկար ժամանակ զանազան պատասխաններ են ստանում մեղմ, բարակ ձայնի միջոցով, սակայն քանի որ այդ ոգեշնչումը շատ չնչին և աննշան է թվում, նրանք դա չեն ընդունում այնպիսին, ինչպիսին իրականում կա: Արդյունքում, նրանք թույլ են տալիս, որ կասկածը նրանց չթողնի գործադրել իրենց ներուժը որպես քահանայություն կրողներ:

Հայտնությունն ու վկայությունը միշտ չեն գալիս ճնշող ուժով: Շատերի համար վկայությունը գալիս է դանդաղ՝ փոքր բաժիններով: Երբեմն այն գալիս է աստիճանաբար, այնքան որ դժվար է հիշել այն ճշգրիտ պահը, թե երբ ենք իմացել, թե ավետարանը ճշմարիտ է: Տերը մեզ տալիս է «տող առ տող, ցուցում առ ցուցում» մի քիչ այստեղ և մի քիչ այնտեղ»:¹⁰

մեծանում է: Մենք սկսում ենք լույսի փոքր չափով, անգամ եթե դա հավատալու մի փոքր ցանկությունն է: Աստիճանաբար, «լույսը հարում է լույսին»¹¹ և «նա, ով ստանում է լույսը և շարունակում է Աստծո հետ, ստանում է ավելի շատ լույս. և այդ լույսն ավելի ու ավելի է պայծառանում, մինչև որ կատարյալ օր է դառնում»¹², երբ «ժամանակին մենք ստանում ենք նրա լիությունից»:¹³

Մտածե՛ք, թե ինչ փառահեղ բան է, երբ մեր հասկացողության աչքերը բացվում են, և անցնելով մեր երկրային սահմանափակումներից, մենք լույս ու գիտելիք ենք ստանում երկնային աղբյուրներից: Որպես քահանայություն կրողներ՝ մեր արտոնությունն ու հնարավորությունն է՝ անձնական հայտնություն փնտրել և սովորել՝ ինչպես կարող ենք Մուրբ Հոգու հաստատուն վկայության միջոցով, պարզել ճշմարտությունը մեզ համար:

Եկեք ջանասիրաբար փնտրենք անձնական ոգեշնչման լույսը: Եկեք աղաչենք, որ Տերն օժտի մեր միտքն ու հոգին հավատքի կայծով, որը մեզ հնարավորություն կտա ստանալ և ճանաչել Մուրբ Հոգու աստվածային սպասավորությունը մեր առանձնահատուկ կյանքի իրավիճակների և մեր փորձությունների և քահանայության պարտականությունների համար:

Երրորդը՝ ուրախություն գտեք քահանայության ծառայության մեջ

Որպես ավիատիկների օդաչու, իմ կարիերայի ժամանակ, ես հնարավորություն եմ ունեցել լինելու ստուգումների և հրահանգումների ղեկավար: Այդ աշխատանքի մի մասը փորձառու օդաչուներին ստուգելն էր, հավաստիանալու համար, որ նրանք ունեին անհրաժեշտ գիտելիք ու հմտություն՝ անվտանգ և ունակ ձևով ղեկավարելու վեհաշուք մեծ օդանավերը:

Ես հայտնաբերում էի, որ կային օդաչուներ, որոնք շատ տարիներ արհեստավարժ թռչելուց հետո անգամ, չէին կորցրել մթնոլորտը բարձրանալու հուզմունքը, «կտրվելով երկրակեղևի կապերից, խնդաբեր արծաթապատ թևերով ճախրելով երկնքում»:¹⁴ Նրանք սիրում էին վազող օդի հնչյունը, հզոր շարժիչների մոնչյունը, զգացումը, որ «մենակ են քամու առաջ և մութ երկնքի և աստղերի առաջ»:¹⁵ Նրանց խանդավառությունը վարակիչ էր:

Կային նաև ոմանք, ովքեր կարծես պարզապես գնում էին ընթացքի հետ: Նրանք սովորել էին օդանավերի համակարգերը և կառավարումը, սակայն ինչ-որ մի տեղ՝ ճանապարհին, նրանք կորցրել էին ուրախությունը թռչելու «այնտեղ, ուր արտույտը կամ անգամ արծիվը չի թռչել»:¹⁶ Օվկիանոսներ ու մայրցամաքներ անցնելիս նրանք կորցրել էին վառ արևածագով և Աստծո ստեղծագործություններով զմայլվելու իրենց զգացումը: Եթե նրանք համապատասխանում էին պաշտոնական պահանջներին, ես նրանց երաշխավորում էի, սակայն միևնույն ժամանակ ցավում էի նրանց համար:

Դուք կարող եք ձեզ հարցնել, թե արդյոք դուք էլ եք պարզապես գնում ընթացքի հետ՝ որպես քահանայություն կրողներ, անելով ինչ պահանջվում է, բայց չվայելելով այն ուրախությունը, որը պիտի լիներ ձերը: Քահանայություն ունենալը մեզ առատ հնարավորություններ է տալիս զգալու այն ուրախությունը, որով կիսվում էր Ամմոնը. «Մի՞ թե մենք մեծ պատճառ չունենք ցնծալու . . . մենք եղել ենք գործիքներ նրա

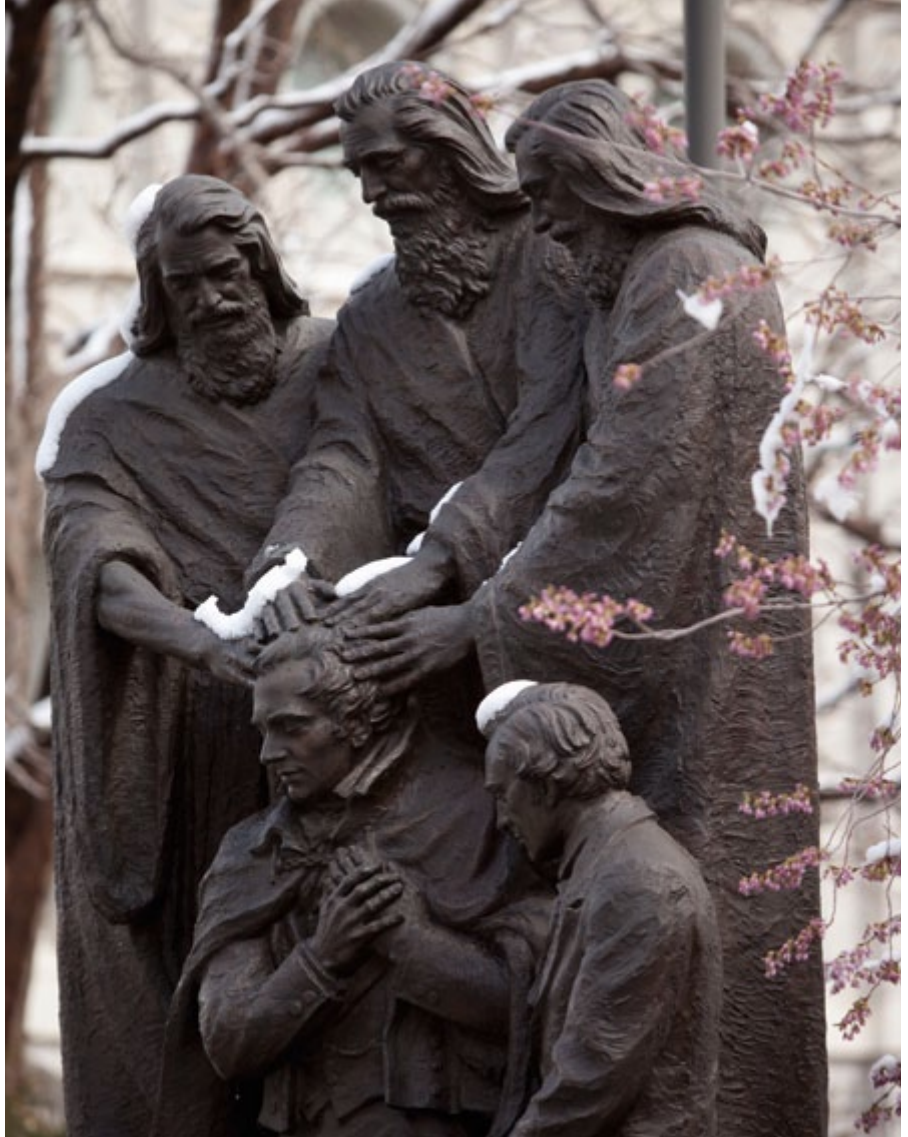
ձեռքում՝ այս մեծ ու զարմանալի գործն անելիս:

Հետևաբար, եկեք հիշվենք . . . այո, մենք կհիշվենք Տիրոջով:»¹⁷

Եղբայրներ, մեր կրոնը ուրախությամբ կրոն է: Մենք լավագույնս օրհնված ենք՝ կրելու Աստծո քահանայությունը: Սաղմոսների գրքում կարդում ենք. «Երանի այն ժողովրդին, որ գիտե փողերի ձայնը. ո՛վ Տեր, նրանք քո երեսի լույսով կգնան»:»¹⁸ Մենք կարող ենք վայելել այդ մեծ ցնծությունը, եթե միայն ձգտենք դրան:

Շատ հաճախ մենք մոռանում ենք վայելել երանությունը, որ գալիս է քահանայության ամենօրյա գործնական ծառայությունից: Ժամանակ առ ժամանակ, հանձնարարությունները կարող են բեռ թվալ: Եղբայրներ, եկեք չանցնենք կյանքի միջով հոգնած, մտահոգ և գանգատվելով: Մենք ապրում ենք մեր արտոնություններից ցածր, երբ թույլ ենք տալիս, որ աշխարհի խարխալները մեզ հեռու պահեն այն լիարժեք ուրախությունից, որ գալիս է քահանայության հավատարիմ և նվիրված, հատկապես, մեր տան պատերի ներսում կատարվող ծառայությունից: Մենք ապրում ենք մեր արտոնություններից ցածր, երբ մոռանում ենք ճաշակել երջանկության, խաղաղության և ուրախության վայելքից, որ Աստված այդքան առատորեն տալիս է մեզ՝ քահանայության հավատարիմ ծառաներին:

Եթե պատանին, որը կանուխ գալիս է եկեղեցի, որպեսզի օգնի պատրաստելու հաղորդությունը, կարծես ավելի շուտ նեղություն է զգում, քան օրհնություն, ապա ես հրավիրում եմ նրան մտածել, թե ինչ նշանակություն կարող է ունենալ այս արարողությունը ձխի մի անդամի համար, որը դժվար շաբաթ է ունեցել: Եղբայրներ, եթե ձեր տնային ուսուցումը արդյունավետ չի թվում ձեզ, ես ձեզ հրավիրում եմ հավատքի աչքով տեսնել, թե ինչ կարևորություն ունի Տիրոջ ծառայի այցելությունը մի ընտանիք, որը բազմաթիվ աննկատելի խնդիրներ ունի: Երբ դուք ըմբռնեք ձեր քահանայության ծառայության աստվածային ներուժը, Աստծո Հոգին կլցնի ձեր սիրտը և ձեր միտքը:

նրա լույսը կշողա ձեր աչքերում և ձեր դեմքի վրա:

Որպես քահանայություն կրողներ՝ եկեք երբեք չկարծրանանք, որպեսզի կարողանանք հիանալ և զմայլվել նրանով, ինչ Տերը վստահել է մեզ:

Ամփոփում

Իմ թանկագին եղբայրներ, թող որ մենք ջանասիրաբար փնտրենք սովորել սուրբ քահանայության վարդապետությունը. թող որ մենք ամրապնդենք մեր վկայությունները՝ տող առ տող, ստանալով Հոգու հայտնությունները, և թող մենք իրական ուրախություն գտնենք քահանայության մեր ամենօրյա ծառայության մեջ: Անելով այս բաները՝ որպես քահանայություն կրողներ, մենք կապրենք մեր ներուժի և արտոնությունների համեմատ և կկարողանանք ասել՝ «ամեն բան կարող եմ ինձ գորացնող Քրիստոսով»:»¹⁹ Այս

մասին ես վկայում եմ՝ որպես Տիրոջ առաքյալ, և թողնում եմ ձեզ իմ օրհնությունները Հիսուս Քրիստոսի սուրբ անունով, ամեն: ■

ՀՂՈՍՆԵՐ

1. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 104:
2. Վարդապետություն և Ուխտեր 84.19:
3. Վարդապետություն և Ուխտեր 84.20:
4. Վարդապետություն և Ուխտեր 84.34:
5. Վարդապետություն և Ուխտեր 84.33:
6. Վարդապետություն և Ուխտեր 84.38:
7. 1 Նեփի 19.24:
8. Տես Հակոբոս 1.22:
9. *Teachings: Joseph Smith*, 108–9.
10. 2 Նեփի 28.30:
11. Վարդապետություն և Ուխտեր 88.40:
12. Վարդապետություն և Ուխտեր 50.24:
13. Վարդապետություն և Ուխտեր 93.19:
14. John Gillespie Magee Jr., “High Flight,” in Diane Ravitch, ed., *The American Reader: Words That Moved a Nation* (1990), 486.
15. Richard Bach, *Stranger to the Ground* (1963), 9.
16. Magee, “High Flight,” 486.
17. Ավա 26.13, 15–16:
18. Սաղմոս 89.15:
19. Փիլիպեցիս 4.13: